

rimeligt ligeoverfor ganske smaa Anlæg i de mindre Vandløb. — Vndringen under Nr. 107 maa jeg ligeledes frataaede, idet Udvalgets Fler-tal ikke skjønner reittere, end at Lovudkastets Reg-
 gel er aldeles fyldestgjørende, og desuden udtaler Vndringen ved sit Forbehold om Erstatning for Skade, som først senere maatte opstaa, for Meget. Det er tilstrækkeligt, at Vedkommende faar Er-
 statning for den Skade, han virkelig lider; saa-
 fremt der siden skulde rejse sig Spørgsmaal om Erstatning, saa kan han træffe de fornødne
 Foranstaltninger i saa Henseende. — Vi komme der-
 næst til § 67, hvor det ærede Mindretal fore-
 slaar, at andet Stykke skal udgaa. Jeg tror, at
 det ærede Mindretals Ordfører ikke har lagt
 Mærke til, at dette Stykke indeholder to Bestem-
 melser, som ere forskjelliges, og at han har blandet
 dem sammen. I Betænkningen har det ærede
 Mindretal kun omtalt den ene af Bestemmelserne,
 men han foreslaar imidlertid, at hele Stykket skal
 udgaa, altsaa begge Bestemmelserne. Lovudkastet
 indeholder en Bestemmelse om, at Vandet uden
 Hensyn til Vedkommendes Protest maa føres
 udenom en eller flere Vandløbet tilstødende
 Eiendomme, og dernæst den Bestemmelse,
 at Vandet ogsaa under visse Betingelser
 kan føres over i et andet Vanddrag. Dette er lo-
 temmelig vigtige Bestemmelser, men navnlig er
 den første af en ganske særdeles Vigtighed. Jeg
 skal angaaende denne tillade mig med Formandens
 Tilladelse at oplæse, hvad Kommissionen har ud-
 talt. Kommissionen siger Side 98: „Medens
 den i Paragrafens Iste Stykke giivne Hovedregel
 i Almindelighed vil være naturlig og billig, kan
 der dog forekomme Tilfælde, hvor det vilde være
 meget unaturligt, om der ikke kunde gjøres Und-
 tagelser fra Reglen. Man tænke sig saaledes for
 det Første det Tilfælde, at samtlige Bredeiere
 paa en Strækning af et Par Mil med Undtagelse
 af Stierne af nogle faa, ganske uketydelige Lodder
 ere enige om et større fælles Vandingsanlæg, hvis
 Nytte og Gjennemførelighed maa anses for høvet
 over enhver Tvivl, og som agtes iværksat ved at
 føre en Hovedkanal bagved samtlige Eiendomme
 og fra denne forsyne disse med det fornødne
 Vand. Hvis nu de nævnte enkelte Lodseiere af
 en eller anden Grund ikke ville deltage i An-
 læget, eller hvis Terrainforholdene ere saadanne,
 at de ikke kunne deltage i dette, skulle de da
 være berettigede til ved deres blotte Protest at
 hindre det hele Foretagende? Dette vilde dog
 være høist unaturligt, og ethvert Billighedshensyn
 synes at ske Jydest, naar der gives de Paagjæl-
 dende fuld Erstatning for enhver Ulempe“ osv. osv.
 Jeg tror, at denne Udtalelse af Kommissionen
 har viist, at det er af stor Vigtighed, at der
 findes en Bestemmelse, hvorefter der kan indrøm-
 mes Vandingsinteressenterne Tilladelse til at føre
 Vandet udenom enkelte til Vandløbet stødende
 Eiendomme, thi ellers vilde der kunne blive lagt

mangt et vigtigt Vandingsanlæg Sindringer veien.
 Med Hensyn til den anden Bestemmelse, der findes
 i samme Paragraf, er det ligeledes opløst af
 Kommissionen, at der kan indtræffe enkelte Til-
 fælde, hvor det vil være af megen Vigtighed, at
 den Bestemmelse er gjældende, at Vandet kan
 føres over i et andet Vanddrag. Naar man
 dernæst betragter de flere forskellige Bestemmelser,
 som findes i Lovforslaget opstillede som en Be-
 tingelse for, at dette kan tillades, saa kan jeg
 ikke indse, at der kan være Grund til at berygte
 nogen Hare ligeoverfor de paagjældende Bredeiere.
 Det er nemlig bestemt, at det kun er undtagelses-
 vis, dernæst at det er under Betingelse af, at det
 andet Vandløb, til hvilket Vandet overføres, er
 istand til uden væsentlig Ulempe at modtage det.
 Jeg maa derfor anse det for rigtig, at ogsaa
 Bestemmelsen i andet Stykke vedtages, men navn-
 lig maa jeg paa det Bestemteste holde paa den
 førstomtalte Bestemmelse. — Til § 68 er der fallet
 Vndringsforslag Nr. 112. Med Hensyn til
 dette Vndringsforslag er der gjort gjældende, at
 der ved Lovforslaget er stet et væsentligt Indgreb
 i Bredeierens Rettigheder, og det er brugt tem-
 melig stærkt Udtryk af den ærede Ordfører for
 Mindretallet, nemlig at det gjælder om at værne
 Bredeierens nu bestaaende Rettigheder. Det bliver
 nødvendigt for mig blot i ganske korte Træk at betegne,
 hvorledes det vil stille sig i de praktiske Tilfælde.
 Det er af stor Vigtighed til Fremme for et Van-
 dingsanlæg, at der kan indrømmes Vandingsin-
 teressenterne en Tilladelse til i enkelte Tilfælde,
 at Andre end Bredeierne kunne faae Afgang til
 Benyttelse af Vandet, nemlig hvor der er en
 Hovedkanal, der fører over Jorder, som ikke til-
 høre Bredeierne. I disse Tilfælde vil det lette
 hele Overenskomsten med Hensyn til Jordafstaa-
 else fra de vedkommende Eiere, naar disse ogsaa
 kunne blive delagtiggjorte i Vandet fra Hovedkanalen.
 Hvis det derimod ikke kan arrangeres paa anden
 Maade, er det at forudsæ, at Expropriationen
 vil blive dyrere, Jorden vil blive betalt med me-
 get højere Værdi til Vedkommende, end naar de
 kunne opnaa et Gode ved samme Leilighed. Det
 er altsaa til Lettelse for Gjennemførelsen af Eng-
 vandingsanlæg, navnlig de større, at sli-
 g Afgang kan blive aabnet for Ikke-Bredeiere til at
 deltage i Vandingen. Det næste Spørgsmaal
 bliver: Vil der i sli-
 ge Tilfælde kunne opstaa stor
 Fare for Bredeierne, naar disse Ikke-Bredeiere til-
 staaes Afgang til at faae Del i Vandingsanlægget?
 Det tror jeg ikke vil blive Tilfældet, naar man
 ser paa Forholdene, som de ere, navnlig naar
 man ser hen til, hvilke de Bredeiere ere, hvorm
 der kan blive Tale. Det er for det Første de
 Bredeiere, som befinde sig paa den Side af Aaen,
 hvor Vandingsanlægget finder Sted, imellem Van-
 dingsanlæggets Begyndelse og Ende eller det Sted,
 hvor Vandet føres tilbage til Aaen. Men netop
 disse Bredeiere have en Interesse i, at Ikke-